

სადგურები (stations)

Singapore's Internet Backbone (SIB) შედგება n სადგურისგან, რომელთაც მინიჭებული აქვთ **ინდექსები** 0-დან (n-1)-მდე. ასევე არსებობს n-1 ორმხრივი ბმული, დანომრილი 0-დან (n-2)-მდე. თითოეული ბმული აერთებს ორ სხვადასხვა სადგურს. ორ სადგურს რომელთა შორისაც ბმულია მეზობლები ეწოდებათ.

x სადგურიდან y სადგურამდე გზა ეწოდება განსხვავებული a_0,a_1,\cdots,a_p სადგურების მიმდევრობას, სადაც $a_0=x$, $a_p=y$ და გზაში ყოველი ორი მომდევნო სადგური მეზობლები არიან. არსებობს **ზუსტად ერთი** გზა ყოველი x სადგურიდან სხვა y სადგურამდე.

რომელიმე x სადგურმა შეიძლება შექმნას პაკეტი (მონაცემების ნაწილი) და გაუგზავნოს სხვა y სადგურს, რომელსაც პაკეტის **სამიზნე** დავარქვათ. უნდა მოხდეს პაკეტის მარშრუტიზაცია x-დან y-სკენ უნიკალური გზის მიმართულებით შემდეგნაირად: დავუშვათ, ამჟამად z სადგურში იმყოფება პაკეტი, რომლის სამიზნეცაა y ($z \neq y$) სადგური. ამ სიტუაციაში სადგური z:

- 1. ასრულებს **მარშრუტიზაციის პროცედურას**, რომელიც ადგენს z-ის მეზობელს, რომელიც არის უნიკალურ გზაზე z-დან y-მდე და
- 2. გადაგზავნის პაკეტს ამ მეზობელში.

თუმცა, სადგურებს აქვთ შეზღუდული მეხსიერება და ვერ ინახავენ SIB-ის ბმულების სრულ სიას მარშრუტიზაციის პროცედურაში გამოსაყენებლად.

თქვენი ამოცანაა შექმნათ მარშრუტიზაციის სქემა SIB-ისთვის, რომელიც შედგება ორი პროცედურისგან.

- პირველ პროცედურას გადაეცემა n, SIB-ის ბმულების სია და მთელი $k \geq n-1$ რიცხვი. ის ანიჭებს თითოეულ სადგურს **უნიკალურ** მთელ **იარლიცს** 0-დან k-ს ჩათვლით.
- მეორე პროცედურა არის მარშრუტიზაციის პროცედურა, რომელიც ჩატვირთულია ყველა სადგურზე იარლიყების მინიჭების შემდეგ. მას გადაეცემა **მხოლოდ** შემდეგი მონაცემები:
 - \circ s, **იარლიყი** სადგურისა, რომელშიც ამჟამად იმყოფება პაკეტი;
 - \circ t, **იარლიყი** პაკეტის სამიზნე სადგურის ($t \neq s$);
 - \circ c, **იარლიყების** სია s-ის მეზობლებისა.

მან უნდა დააბრუნოს s-ის იმ მეზობლის **იარლიყი**,კ რომელშიც პაკეტი უნდა გადაიგზავნოს.

ყოველ ქვეამოცანაში თქვენი ამოზსნის შეფასება დამოკიდებულია სადგურებისთვის მინიჭებული იარლიყების მნიშვნელობების მაქსიმუმზე (ზოგადად, რაც ნაკლები მით უკეთესი).

იმპლემენტაციის დეტალები

თქვენ უნდა მოახდინოთ შემდეგი პროცედურების იმპლემენტაცია:

```
int[] label(int n, int k, int[] u, int[] v)
```

- n: სადგურების რაოდენობა SIB-ში;
- k: მაქსიმალური იარლიყი, რომლის გამოყენებაც შეიძლება;
- ullet u და v: n-1 ზომის მასივები, რომლებიც აღწერენ ბმულებს. ყოველი i-თვის ($0 \leq i \leq n-2$), ბმული i აერთებს სადგურებს ინდექსებით u[i] და v[i];
- ამ პროცედურამ უნდა დააბრუნოს ერთი L მასივი ზომით n. ყოველი i-თვის ($0 \le i \le n-1$) L[i] არის იარლიყი, რომელიც ენიჭება სადგურს i. L-ის ელემენტები უნდა იყოს განსხვავებული და 0-დან k-ს ჩათვლით.

```
int find_next_station(int s, int t, int[] c)
```

- s: სადგურის იარლიყი, სადაც იმყოფება პაკეტი;
- t: სამიზნე სადგურის იარლიყი;
- c: მასივი, რომელიც აღწერს s სადგურის მეზობლების სიას. c მასივი დალაგებულია ზრდადობით;
- ამ პროცედურამ უნდა დააბრუნოს *s*-ის მეზობელის იარლიყი, რომელშიც პაკეტი უნდა გადაიგზავნოს.

თითოეული ტესტი შეიცავს ერთ ან მეტ დამოუკიდებელ სცენარს (ანუ სხვადასხვა SIB-ის აღწერას). თუ ტესტში r სცენარია, **პროგრამა**, რომელიც იძახებს ზემოთ აღწერილ პროცედურებს, გაეშვება ორჯერ შემდეგნაირად:

პროგრამის პირველი გაშვებისას:

- ullet label პროცედურა გამოძახებულ იქნება r-ჯერ;
- დაბრუნებული იარლიყები შეინახება გრადერის სისტემაში და
- find_next_station არ იქნება გამოძახებული.

პროგრამის მეორე გაშვებისას:

- find_next_station შეიძლება გამოძახებულ იქნას მრავალჯერ. ყოველ გამოძახებაში **ნებისმიერი** სცენარი ირჩევა და ამ სცენარისთვის label-ის მიერ დაბრუნებული იარლიყები გამოიყენება შესატან მონაცემებად find_next_station-თვის.
- label არ იქნება გამოძახებული.

კერძოდ, პროგრამის პირველი გაშვებისას შენახული სტატიკური თუ გლობალური ცვლადები ვერ იქნება გამოყენებული find next station პროცედურაში.

მაგალითი

განვიხილოთ შემდეგი გამოძახება:

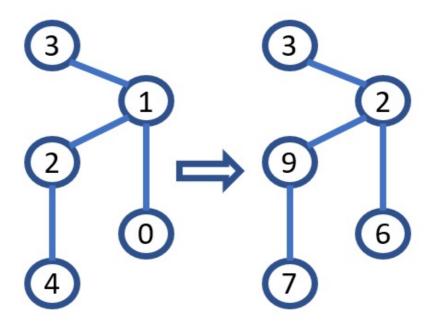
```
label(5, 10, [0, 1, 1, 2], [1, 2, 3, 4])
```

სულ არის 5 სადგური და 4 ბმული, რომლებიც აერთებს სადგურებს ინდექსებით (0,1), (1,2), (1,3) და (2,4). თითოეული იარლიყი უნდა იყოს მთელი რიცხვი 0-დან k=10-მდე.

შემდეგი იარლიყების მისანიჭებლად:

ინდექსი	იარლიყი
0	6
1	2
2	9
3	3
4	7

label პროცედურამ უნდა დააბრუნოს [6, 2, 9, 3, 7]. შემდეგ სურათზე რიცხვები ასახავს ინდექსებს (მარცხენა მხარეს) და მინიჭებულ იარლიყებს (მარჯვენა მხარეს).

დავუშვათ, რომ იარლიყები იქნა მინიჭებული ისე, როგორც ზემოთ აღვწერეთ და განვიხილოთ შემდეგი გამოძახება:

```
find_next_station(9, 6, [2, 7])
```

ეს ნიშნავს, რომ სადგურს, სადაც არის პაკეტი აქვს იარლიყი 9 და სამიზნე სადგურს აქვს იარლიყი 6. იარლიყები სამიზნე სადგურისკენ გზაზე არის: [9,2,6]. შესაბამისად, გამოძახებამ უნდა დააბრუნოს 2, რომელიც არის იმ სადგურის იარლიყი, სადაც პაკეტი უნდა გადაიგზავნოს (რომელსაც აქვს ინდექსი 1).

განვიხილოთ სხვა შესაძლო გამოძახება:

```
find_next_station(2, 3, [3, 6, 9])
```

პროცედურამ უნდა დააბრუნოს 3, რადგან სამიზნე სადგური იარლიყით 3 არის მეზობელი სადგურისა იარლიყით 2 და, შესაბამისად, პაკეტს მიიღებს პირდაპირ.

შეზღუდვები

• $1 \le r \le 10$

label-ის ყოველი გამოძახებისას:

- $2 \le n \le 1000$
- k > n 1
- $0 \le u[i], v[i] \le n-1 \ (0 \le i \le n-2)$

find_next_station-ის ყოველი გამოძახებისას შესატანი მონაცემები მომდინარეობს label-ის რომელიმე წინა გამოძახებიდან. განვიხილოთ იარლიყები, რომელიც მან დააბრუნა. მაშინ:

- ullet s და t არის ორი სხვადასხვა სადგურის იარლიყები;
- c არის s-ის ყველა მეზობელი სადგურის ზრდადობით დალაგებული იარლიყების მიმდევრობა.

ყოველ ტესტში c მასივების ჯამური სიგრძე, რომლებიც გადაეცემა $find_next_station$ პროცედურას, არ აღემატება 100~000-ს ყველა სცენარში ერთად.

ქვეამოცანები

- 1. (5 ქულა) k=1000, არცერთ სადგურს არ პყავს 2-ზე მეტი მეზობელი.
- 2. (8 ქულა) k=1000, ბმული i აერთებს სადგურებს i+1 და $\left\lfloor \frac{i}{2} \right\rfloor$.
- 3. (16 ქულა) $k=1\ 000\ 000$, არაუმეტეს ერთ სადგურს ჰყავს 2-ზე მეტი მეზობელი.
- 4. (10 ქულა) $n \leq 8$, $k=10^9$
- 5. (61 ქულა) $k=10^9$

ქვეამოცანაში 5 თქვენ შეგიძლიათ მიიღოთ ნაწილობრივი შეფასება. ვთქვათ m არის label-ის მიერ დაბრუნებული იარლიყის მაქსიმალური მნიშვნელობა ყველა სცენარს

შორის. ამ ქვეამოცანაში თქვენი ქულა დაითვლება შემდეგი ცხრილის მიხედვით:

მაქსიმალური იარლიყი	ქულა
$m \geq 10^9$	0
$2000 \leq m < 10^9$	$50 \cdot \log_{5\cdot 10^5}(rac{10^9}{m})$
1000 < m < 2000	50
$m \leq 1000$	61

სანიმუშო გრადერი

სანიმუშო გრადერს შეაქვს მონაცემები შემდეგი ფორმატით:

ullet სტრიქონი 1: r

მას მოსდევს r ბლოკი, თითოეული სცენარის აღწერით. ყოველი ბლოკის ფორმატი შემდეგია:

- ullet სტრიქონი 2+i ($0\leq i\leq n-2$): u[i] v[i];
- სტრიქონი 1+n: q: find_next_station-ის გამოძახებების რაოდენობა;
- სტრიქონი 2+n+j ($0\leq j\leq q-1$): z[j] y[j] w[j]: find_next_station-ის j-ურ გამოძახებაში მონაწილე სადგურების **ინდექსები**. სადგურს z[j] აქვს პაკეტი, სადგური y[j] არის სამიზნე და სადგური w[j] არის სადგური სადაც პაკეტი უნდა გადაიგზავნოს.

სანიმუშო გრადერს გამოაქვს შედეგი შემდეგი ფორმატით:

ullet სტრიქონი 1: m

r რაოდენობის ბლოკი, რომლებიც შეესაბამება ზემოთ აღწერილ თანმიმდევრულ სცენარებს. თითოეული ბლოკის ფორმატი შემდეგია:

• სტრიქონი 1+j ($0 \le j \le q-1$): სადგურის **ინდექსი**, რომლის **იარლიყიც** იქნა დაბრუნებული find_next_station-ის j-ურ გამოძახებაზე ამ სცენარში.

შევნიშნოთ, რომ სანიმუშო გრადერის ყოველი გაშვება იძაზებს როგორც label-ს, ასევე $find_next_station$ -ს.